

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

Nr. 6-7

JUNI - JULI 1952

2. årg.

Tørketider er ikke normale tider.

Tørketid er tung tid. Alle husker somrer med svidde marker, blakt lauv og tørre bekker. For bonden er det alt annet enn lystelig, men alle tar sin del av den fortrykte stemningen.

Mennesket kjenner slike tørketider og: perioder da det er tungt å arbeide. Arbeidsgleden er nedsatt, og ytelsen er liten. Både kroppsarbeideren og åndsarbeideren vet om det. Det er også dager og tider en kan si om: «De behager meg ikke». En har ingen glede av dem.

Gud skje lov for at det ikke er det normale. Når slike perioder er over, er en glad at det bare var forbigående episoder.

Det mennesket som lever med Gud vet om sine spesielle tørketider, det og. Ofte kan de vare lenge. Da husker en det rakt motsatte vekkestider. Eller en husker de gangene en gjennomgikk en åndelig fornyelse.

Vekkelsen er ofte blitt liknet med det rakt motsatte av tørke: vårflom. Når en slik åndelig flom kommer, mangler det ikke på liv. Levende vannstrømmer blautgjør hjertejorda. Det er lett å så Guds ord. Selv det snaueste og mest hjelpelause vitnesbyrd blir stort og grepet med begjærighet. Den åndelige appetitten er i den skjønneste orden, og det er lite spørsmål om taleren er stor eller liten, bare han er grepet av Guds ånd.

Men så kommer de jevne tidene igjen. De stride van-

nene legger seg, og storparten av de som ble frelst har funnet seg en åndelig heim. Men den som har opplevd vekkel-sens vårflom kan aldri glemme det. Han vil alltid lengte etter slike tider.

En hadde det forresten godt etterpå. Men så kom tørken. Å beskrive tilstanden er vanskelig med få ord, behøves ikke heller. Det er nok å minne om ulysten til å be, lese og høre Guds ord. Slik er det vel alltid noen som har det. Men så griper det om seg. Flere blir smittet, og blir tilstanden alminnelig, har vi tørken. Det kan gå lange tider mellom hver vekkel-se. Tørke forekommer oftere. Og fordi tørketider er så alminnelig, har en lett for å slå seg til ro med det. En glemmer at tørketider er ikke noe normalt, like lite som det er det i naturen. Har vi en tørr sommer ett år, rekner vi ikke som sjølsagt at det skal være slik neste år. Og Ordet sier at velsignet er den mann som stoler på Herren, og hvis tillit er Herren.

«Han skal bli lik et tre som er plantet ved vann, og skyter sine røtter ut ved en bekk, og som ikke frykter når heten kommer, men alltid har grønne blad, og som ikke sørger i tørre år og ikke holder opp å bære frukt». Jer. 17, 7 - 8.

Finnes det veg ut av tørken? Tillit til Herren og tro-skap i det små. Den som har en liten hageflekk vatner den under tørken, selv om han ikke når å vatne de store åkrene. Kan vi ikke nå alle og vekke dem, kan vi enkeltvis være tro-fast og slutte opp om Ordet. Får vi ikke se store skarer på kne, kan en like fullt ty inn i sitt eget lønnkammer. Det er der den enkeltes seirer vinnes i tørketider og. Og blir ikke Guds folk fornyet enkeltvis, viker heller ikke tørken. Nei, tørketider er ikke normalen i Jesu rike. Jeg sender videre en hilsen fra benkeraden under et stort møte. I pausen tok jeg en tur ned mellom radene og hilste på folk. Da jeg klaget over de døde, tunge tidene til en gammel venn, fikk jeg dette svaret:

«La høres kun det rop som går, at riket er lagt øde. Gud kroner like fullt sitt år med fruktbarhet og grøde». O - n.

B Ø N.

Tone: Overmåde fullt av nåde.

Hjelp meg Herre Krist å finna
din i deg den gode fred.
Hjelp meg du å overvinna
alt som dreg i myrker ned.
Du mi vanmakt ser og kjenner,
veit min strid mot myrkheims her.
Hjelp meg du så alt seg vender
og mot deg i ljøs det ber.

Hjelp meg Herre Krist å fylgja
viljug i ditt fotefar.
Hjelp at livsens harde bylgja
aldri motet frå meg tar.
Du som sjølv mot djevleverda
stridde striden hard og vann,
hjelp så eg på livsensferda
deg kan fylgja heil og sann.

Hjelp meg Herre glad å lida
for di store sak på jord.
Hjelp at eg i tyngste kvida
aldri vik frå dine ord.
Og eingong når dødens myrke
gjer at siste dagen vik,
hjelp meg du, ver du min styrke,
før meg til ditt himmerik!

A.

Tanker foran konfirmasjonen.

Konfirmasjonen har utrettet meget for Guds rike. Og mangfoldige er de som fra slekt til slekt har mottatt verdier for hele sitt liv av konfirmasjonstiden.

De unge kan nok være flyktige i den alder de da er i; men det viser seg senere i livet at de allikevel har mottatt dype og blivende inntrykk.

Selv om mange i den voksne alder føres vekk fra levende kristendom og i årevis ikke søker sin åndelige næring i Guds ord og heller ikke eller sjelden er tilstede ved gudstjenesten om søndagene, så kommer dog også for de fleste av dem en tid, da livet og dets tilskikkelser taler sitt alvorstord til dem. Og da finner de ofte et tilknytningspunkt i konfirmasjonstiden. Det faller dem da nokså lett å friske opp igjen hvad presten ved forskjellige leiligheter har sagt og lagt dem på hjerte. Kanskje minnes de også det dype inntrykk ordene dengang gjorde på dem.

Og de synes at hvis de hadde innrettet sitt liv deretter, så ville meget i deres liv ha vært anderledes.

Dette er blitt dem en hjelp til å vende tilbake til den rette vei.

Det er heller ikke så ganske få som kan regne konfirmasjonstiden for den avgjørende tid i sitt liv, da deres hjerteliv fikk sin bestemte retning, og veksten i kristendom tok sin begynnelse.

Og hvor mange foreldre er det ikke som er kommet til besinnelse nettopp mens deres barn gikk til konfirmasjonsforberedelse. De ser hvad de har forsømt og føler sitt ansvar; det var jo dem selv som først og fremst i det daglige samliv skulle gi barna et inntrykk av hvad virkelig levende kristendom var. Og så hadde de tvertimot bidratt til å sløve barnas interesse for Kristus og kristendommen.

Å, for et fryktelig ansvar de har pådratt seg!

Det er nesten ikke noe som er så trist å høre som dette: «Jeg har aldri sett noe til kristendommen hjemme, og derfor gjorde det aldri noe inntrykk på meg, det som jeg hørte, da jeg gikk for presten».

Hvordan tør dog folk sette barn inn i verden, og så med vidende og vilje forsømme det viktigste av alt?

Men hver gang der skal være konfirmasjon i et hjem, banker vår Herre på hjertedøren også hos far og mor og tilbyr dem sin nåde.

Menighetsblad for Orkdal prestegjeld:

Utgitt av Orkland sokneråd.

Utk. hver måned unnt. i juli og august, og sendes gratis gjennom posten til alle husstander i Orkdal prestegjeld.

Kontingent ellers kr. 4.- pr. år.

Redaktør: **Res. kap. Leergaard.**

Medvirkende: **Prost Skrondal og pastor Olsen.**

Hovedkasserer: **lærer Nils Ofstad.**

Menighetsbladets trykkeri: **Svorkmo Prenteverk.**

Må også denne konfirmasjon få virke til at mange foreldre lukker sitt hjerte og sitt hjem opp.

*

Og så et ord til dere unge som nu snart skal avlegge den gode bekjennelse om et liv i forsakelse og tro!

Jeg tenker nok at dere i lengre tid har vært svært opptatt ved tanken på konfirmasjonsdagen. Med konfirmasjonen er der forbundet så mange rent verdslige ting. Ikke minst har dere lett for å bli opptatt av tanken på klær, presanger og kanskje selskaper. Og alt dette kan bli en stor fristelse for dere, så at velsignelsen ved konfirmasjonen kan bli borte.

Gid dere ikke må glemme at alt det dere kan få av mennesker har så forsvinnende lite å sli sammenlignet med det Gud har å gi dere på den dag.

Be ham derfor inderlig om at han vil hjelpe dere til å samle sinn og tanke om det som han har ment med denne dag, forat dere virkelig kan bli velsignet, og velsignelsen kan hvile over dere også i framtiden.

Der er ingen som elsker dere så høyt som den Frelser som gikk i døden for dere. Ingen er så trofast og kjærlig en venn som han. Gi derfor eders hjerte til ham på konfirmasjonsdagen!

T. L.

Til nattverdsgudstjenestene

i Orkdal og Orkland kirker, søndag den 13. juli kl. 11 vil vi innby konfirmantene, deres familje og alle av Orkdal og Orkland menigheter som har interesse for de unge.

Egentlig tar hele konfirmasjonsforberedelsen sikte på å forberede de unge for den første altergang.

En flittig altergang er det normale for alle levende kristne.

Dessverre er nattverden nu for tiden litet brukt. Det er få som går til alters og de som pleier å gå, går altfor sjelden. Men det er galt. Det er mot Jesu uttrykkelige uttalte vilje.

Årsakene til at nattverden er litet brukt kan være mange. Det kan vi imidlertid ikke komme inn på her. Men vi vil bare så innstendig som vi kan be alle som vil være Jesu venner om å komme. Kom for Jesu skyld. Kom for din egen skyld og kom for menighetens skyld. Kom også for de unges skyld. Vi eldre har stor skyld i at det står ikke den glans av nattverdbordet som det skulle gjøre hos oss. Har vi lært at det er noe stort og godt å få ved Herrens bord og i samfundet med de andre som vil være Jesu disipler, så har vi visst beholdt det altfor stilt hos oss selv? Vi skulle ha snakket litt med våre unge om det, så de hadde merket litt mere av det: å gå til alters er en stor og viktig ting for far og mor! Noe de har godt av i livet ellers.

Gud hjelpe oss alle som vil være med i de unges første nattverd, Gud hjelpe oss til å få gagn og glede av det så vi også kan få trang til snart å komme igjen.

T. L.

Undertiden har jeg sett mer i en linje i Bibelen, enn det var meg mulig på noen måte å utsi. Andre gange var derimot Bibelen så tørr for meg som tre, eller retlere. mitt hjerte var så tørt og dødt, at jeg ikke kunne finne noen vederkvegelse noesteds.

Bunyan.

Til bladets lesere!

Vårt menighetsblad har nå vært igang i vel et halvt år. I denne tid har vi fra mange hold fått beviser for at man er godt fornøyd med bladet - så uanselig det enn ser ut. Det har vist seg at det har sin eksistens-berettigelse og at det vil bli et stort savn om det skulle bli borte. Et vanlig nr. koster ca. kr. 200.-. Hertil kommer så portoutleggene på ca. 50-60 kr. - som forresten er bebudet vil komme til å stige med ca. 15 %

Som en forstår er det ikke så små utgifter bladets utsendelse fører med seg. Vi er derfor avhengig av et stadig tilsig av velvillige bidrag. Etter hvad hovedkassereren opplyser er det hittil innkommet kr. 1299.-. Det er nok en liten kapital og vi er alle dem meget takknemlig som har innsett bladets store betydning til fremme av det kristelige liv i våre menigheter og har sluttet opp om det ved å støtte det økonomisk. Men vi trenger ytterligere støtte. Den lille kapital vi har samlet inn i denne startperiode vil snart være brukt opp og hva skal vi da gjøre? Vi er derfor nødt til å gjenta vår appell: vær så snill å hjelpe oss! Slutt mannjevnt opp om bladet og send eders bidrag, stort eller lite! «Alle monner drar». Særlig retter vi idag denne appell til dere i Orkdal og Orkanger hvorfra bidragene hittil har gått noe tregt inn. Det har vært noe bedre i Orkland. La oss løfte i flokk så vil det gå!

Som tidligere nevnt kan bidrag sendes til kassereren i Orkanger: herr Anton Hoff; i Orkdal: frk. Ingeborg Krogstad, Orkdal Samvirkelag, Fannrem, og i Orkland: hovedkassereren, herr lærer Nils Ofstad, Svorkmo. Gaver mottas også av prestene og de enkelte medlemmer av soknerådene i hvert sokn eller de kan sendes direkte til redaksjonen, Svorkmo.

Til slutt nevner vi at utflyttede bygdefolk sikkert også vil sette pris på å få bladet tilsendt og det enten de bor her i landet eller i utlandet, f.eks. i U.S.A. For disse kan abon-

nement, stort kr. 4.- pr. år tegnes på alle postkontorer og poståpnerier eller direkte i redaksjonen.

T. L.

Hvorfor går du i kirke.

En svensk rektor uttalte i et foredrag om dette emne for noen år siden bl. a. følgende: «Til en begyndelse vil jeg gi et svar som vil støte mange av mine tilhørere, men som allikevel kan gi noe å tenke på.

Jeg går i kirke av vane. Jeg har fra barndommen, gjennom studieårene og siden, med undtagelse av korte perioder, vært vant til hver søndag å delta i gudstjenesten. Og denne vane er blitt så rotfestet, ja er blitt et slikt behov, at jeg likefram føler et visst psykisk, ja nesten fysisk ildebe-
finnende hvis jeg, når klokken nærmer seg gudstjenestetid om søndagen, uten virkelig forhindring, befinner meg på en annen plass enn i Guds hus.

For det annet - fortsatte rektoren går jeg i kirke for eksempel's skyld. Når mine skolegutter i religions-
timene og ellers blir oppfordret til å gå i kirke, ville det være urimelig og upedagogisk om jeg blev hjemme. Jeg vil også gjerne vise at det går an for et «dannet» menneske å gå i kirke - hvad adskillige i vår tid anser for umoderne.

For det tredje går jeg i kirke for sammen med flere eller ferre å bekjenne, dels bekjenne mine og mitt folks synder og motta syndsforlatelsens nåde, dels å få delta i den gamle trosbekjennelse og være med å nedbe og motta vel-
signelsen fra oven.

Endelig kommer jeg til kirken for der gjennom ordets forkynnelse og utlegning å få næring for min sjel og få min innsikt i Guds ord forøket. Og hvor mange predikanter jeg enn har hørt i mitt liv, må jeg si, at jeg sjelden eller aldri er gått glipp av ny belysning av sannheten, eller også er jeg blitt påminnet om en gammel sannhet, som var på vei til å bli glemt. Og dette siste kan være like så viktig som det første».

Så vidt den svenske rektor. Mon ikke hans ord kan gi både skolemenn, foreldre og andre noe å tenke på?

Konfirmanter i Orkland.

Anders Stavéli, Egil Tronvold, Egil Asbøll, Eimund Asbøll, Harald Johnny Mosbakk, Ingjald Opøien, Odd Løseth, Odd Magne Hagen, Olav Løseth, Olav Julius Øverby.

Aase Monseth, Åshild Mary Høston, Åslaug Kjellrun Asbøll, Astrid Halgunseth, Bjørg Johanne Moe, Borgny Indergård, Dagny Oddveig Solem, Eva Pettersen, Kari Svorkmo, Liv Jorund Rye, Målfrid Ljøkjel, Oddveig Holte.

Konfirmanter i Orkdal.

Arnt Andøl, Arne Danielsen, Arnold Sundli, Asgeir Krokdal, Audun Sundli, Dagfinn Bakk, Edvard Tronvold, Egil Bakkseter, Geir Snildal, Inge Løkken, Jørn Fagerholt, Johan Arnt Gammelløkk, Johan Rian, Jon Syrstad, Jon Kolbjørn Forvemo, Jon Olav Advending, Jostein Martin Samskott, Kåre Andøl, Kjell Krokdal, Lars Solhusløkk, Magnus Høiseth, Ola Øyangen, Osvald Arnfinn Berg, Peder Hegdal, Per Kjelstad, Steinar Gjønnesseter, Steinar Thoresen, Torbjørn Marinius Ludvigsen.

Åslaug Blåsmo, Anlaug Solem, Anna Kvåle, Anna Vinterdal, Anne Marie Ustad, Astrid By, Berit Laksøyen, Eldbjørg Garberg, Eli Mari Fossum, Else Sivertsen, Erna Jorund Skogen, Gerd Gravdal, Gerd Jorund Almlie, Gudrun Meås, Gunnveig Annie Melby, Helfrid Hoseth, Ingeborg Marie Eggen, Inger Skinstad, Inger Johanne Kvakland, Jorund Krogstad, Judith Blåsberg, Kari Oline Bakken, Kari Hollum, Karin Bjørg Breen, Klara Lillery, Margit Jorund Oddli, Margit Brynhilde Fossum, Maren Gjølmesli, Mari Bjørkli, Marie Oline Mælen, Mary Ovedia Solstad, Oddrun Neraune, Olaug Gjønnnes, Synnøve Pauline Fagerholt, Wilma Nilsina Gaupties

Verkskyrkja på Svorkmo 1675-1861 og på Smehaugen (1816-1867)

Smelthytta på Svorkmo frå midten av 1650-åra samia mykje folk og med privilegiet fylgde plikt for partisipantane til å halde skule og kyrkje for verksfolket. Ymse tyder på at der dei første åra har vore halde gudsteneste i leigd rom på Svorkmo. Verkskyrkja er i alle høve ikkje vigsla før i 1675. Etter det ein kan sjå har den gamle verkskyrkja på Svorkmo vore ei korskyrkje med høgt og slankt tårn. 1650-åra må såleis ha vore ei kyrkjeleg renessanse i bygda. Som vi minnest var hovudkyrkja restaurert ved denne tida. Eigentleg var kyrkja og kyrkjegarden på Svorkmo berre for verksfolket. Men bygdefolket i grannelaget fekk nytta både kyrkja og gravstaden mot betaling.

Ei inventarieliste fortel at verkskyrkja var etter måten bra utstyrt. Ho åtte ei sølvkanna med krusifiks på lokket, ein forgylt kalk med disk, ein messehakel av raudt fløyel med gullsnorer, eit messing døypefat, ei messing ljoskrune, 2 klokkor i tårnet, ein bibel og ei alterbok. Der var «lukte» stolestader, d.v.s. dør for kvar stol. Fremst i kyrkja var stolar for verksleiarane med direktøren i brodden, så fylgde hine etter rang og vyrndad. Her lydde både direktør Daniel Engelhardt og ettermannen Bernhard Ludvig von Simmeren messa. Begge budde på Stubban og kom venteleg «beredne» til kyrkja. Utanfor kyrkja stod frå 1730-åra «gapestokken» med halsjarn for delikventen. Helst var det fyll og sedskapsbrot som vart straffa her. Med folkelåtten og ei kall vassbytte over seg attåt kunne avstraffinga bli hard nok. Både for husbondsfolk og «tyende» var det straff for å bli bort frå gudstenesta og nattver. Serleg i bolken 1730 - 60 vart det teke overlag strengt med dette.

Måtte partisipantane prompte parrere ordren om å bygge kyrkje, tok dei det heller lett vint med vedlikehaldet. Framimot 1730 er verkskyrkja så forfallen, at der måtte til

ein hovudreparasjon. Fløya som er fest over inngangsdøra til Orkland kyrkje skriv seg frå denne tida. På Svorkmo kyrkjegard er mange av dei gamle verksættene gravlagt, såleis den namngjetne direktør Hans Rasmussen Müller. Så mektig og sjølvrådig var han at han bygde seg privat gravkapell på denne kyrkjegarden, enno både partisipantar og bisp gjorde alt som stod i deira makt for å hindre han! Nokre hendingar ved denne kyrkja gjorde djupt inntrykk på folk. 17. mars 1799 brådøydde sokneprest Brinchmann i sakristiet just som han skulle gå på preikestolen. Våren - visstnok - 1816 - måtte folk samla seg og rive kyrkja. Svorka gjekk inn under mælen og nærma seg. Først i 1818 var «Smehaugkyrkja» på austsida av Svorka istand og kunne vigslast.

Kyrkjetelestene i verkskyrkja vart det gjennom åra så ømse med. Ikkje hadde prestane skyssgodtgjersle og inga fast løn, berre «høgtidsoffer» og nokre dalar av verket. «Malmvegen» gjekk over Monsetjåren og var herre staup i staup. Ferda etter denne vegen var så vist ingen «fornøielse». Der vart såleis heller jamt «messefall».

På desse sundagane las klokkaren eller ein av studentane som var heime på Svorkmo av ein postille, «postipreike». Likevel synes sansen både for Guds ord og bokleg lærdom å ha vore sterkare på Svorkmo i denne tida enn andre stader i dalføret. Frå desse heimane kom gjennom åra fleire framstående menn, såleis sokneprest Engelhardt, ein av dei fremste «Syvstjerne»mennene i Romsdal. Andre vart misjonærar eller lærarar, helst i den høgre skulen. Om den boklege standard vitnar, at unggutar frå Svorkmo var så velbudde ved privatlesning heime, at dei kom opp i nestøvste, ja, tilmed i øvste klasse i Trondheim latinskule.

Smehaugen kjentes i lengda mindre sentral og med «storvegen» på vestsida av Orkla, vart det aktuelt å få kyrkje på denne sida av elva. I 1867 vart den kyrkja som nå står på Moe teken i bruk. Byggmeisteren var korporal Ole Rømme, han som bygde Orkdal prestegard i 1859.

A. Skrondal.

Prestenes permisjoner i sommer.

Prosten har permisjon i tiden 10. juli til 31. juli. Han skal bl. a. til Danmark på en foredrags- og studiereise og skal holde en del gjesteforelesninger ved den nordiske lærerhøiskole, Askov. Vikar: hjelpepresten.

Hjelpepresten har permisjon i tiden 4. august til 25. august. Vikar: den res. kapellan. Fra 18. august til 25. august: soknepresten i Børsa.

Den res. kapellan har permisjon i tiden 20. august til 20. september. Vikar: Prosten i tiden 20. august til 25. august. Fra 25. aug. til 20. septbr.: hjelpepresten.

De helliges samfunn.

Når jeg sitter i min barndoms kirke, lukker jeg øynene. For mitt indre syn ser jeg de skikkelser som en gang fantes her, men nå er borte. En av dem, Mitschi, var så døv at han ikke forsto et eneste ord. Men hver søndag satt han likefullt på sin plass. Da min far en gang beklaget ham fordi han måtte gå i kirken uten å kunne forstå et eneste ord av prekenen, rystet han smilende på sitt gamle hode og svarte: De helliges samfunn, pastor, de helliges samfunn!

Albert Schweitzer.

To riker.

Undervisningsministeriet i Ungarn har undersøkt alle lærebøker i religion og foretatt en revisjon med diverse endringer i overensstemmelse med den autoritære mening. Til de forkastede uttrykk hører også dette «Komme ditt rike» i Fadervår. Motiveringen er denne: «Uttrykket er farlig for barnas moral, ettersom det kan gi dem den forestilling at en god og uklanderlig regjeringsform ennå ikke skulle finnes i Ungarn, hvilket torde være en vrangforestilling». - Ja, tenk ikke det!

Gaver til bladet.

Orkland: Ved Anders Hoston. Erik Hoston 5; Edvard Hoston 4; Ole J. Vasli 2; Lars Torleifsen 2; Karen Iversen 4; Anders T. Lium 5; Arne Belsvik 3; J. J. Øiasæter 5; Johanna Øiasæter 3; Marit Gimse 3; Sigurd Kvåle 5. Tils. kr. 41.-.

Nils Ofstad: Kaspara Lystad 5; Anders Svorkmo 5; John O. Berbu 3. Tils. kr. 13.-.

Oddlaug Høston: John Bjørndal 5; Ellen Høston 3; Dorteia Stubban 3. Tils. kr. 11.-.

Leergaard: Fr. Opøyen 5; Krum 5; Karen Skjølberg 4. Tils. kr. 14. Jørgen Lie: Magna Rein 5.

Orkdal: Ved Leergaard: Bjørseths 10.

Ved Ingeborg Krogstad: K. Bratlie 5; Signe Berg 5; Ivar Tuflaat 5; Stenersen 10; Gjertrud Espen 5; Martin Koksæter 5; Ingv. Forfang 5; J. Digerås 5; O. Ansnes 5; frk. Huse 5; A. A. 5; Johanne Ljaamo 3; Eli Langseth 4; J. Solstad 2.50. Tils. 69.50.

Orkanger: Ved Olav Olsen: R. Wormdal 5.

Ved s. Aagot Aksnes: Fru Gravrok 5; H. Kverndal 2; G. Sylthe 3; J. Johnssen 5. Tils. kr. 15.

As. Forretningsbanken, Orkanger kr. 50.00.

Hjertelig takk!

Fester og møter:

Svorkmo bedehus søndag 17 august: Indremisj.stevne kl. 15.

Plan for virksomheten v/ Orkladal samskipnad av N. L. Misjonssamband i sommer:

- 6. juli: Fest på Orkanger.
- 13. juli: Rektorlistevne hos Kr. Fagerli.
- 20. juli: Fest i Råbygda (Råbygdens Forening).
- 20. juli: Barnestevne i Meldal.
- 27. juli: Røddestevne på Ekli.
- 3. august: Fest på Løkken.
- 10. august: Ungdomsstevne på Svorkmo.
- 17. august: Fest «Vårbud», f., Geitastrand.
- 24. august: Røddestevne i Meldal.

Dette er siste nr. før ferien. Neste nr. kommer i september.

31. august: Fest i Geitastrand f., Geitastrand.
 7. september: Fest hos Ole Espås, Solsjøbygda.
 7. september: Fest i «Unges Misj.lag», Råbygda.
 14. september: Fest i Haugenes f., Sølberg.
 21. september: Fest i Hoston Forsamlingshus.
 23. til 28. september: Ungdomsuke i Meldal.
 5. oktober: Fest på Mønset.
 12. oktober: Haustfest på Fannrem.
 18. og 19. okt.: Kretsens Høstmøte i Trondheim.

Lederne på hvert sted bes om å gjøre sammenkomstene godt bekjentgjort.

Sekretæren.

Fra kirkeboken.

D Ø P T E i mai:

- I Orkland kirke: Ingen.
 I Orkdal kirke: 4. mai: Astrid Lium f. 8. 3. 52. 25. mai: Olav Hallstein Angvik, Orkland, f. 4. 4. 52.
 I Orkanger kirke: 4. mai: Kjetil Noralf Grønning, f. 16. 3. 52; Geir Solbu f. 24. 2. 52; Helge Johansen, Orkdal, f. 8. 3. 52; Martin Solligård, f. 4. 4. 52; Eva Britt Martinsen f. 26. 2. 52.

V I G D E i mai:

- I Orkland kirke: 31. mai: Joar Stubban Blakstad og Nelly Johanne Monseth, begge Orkland. (Dessuten i Meldal kirke 31. mai: Magnar Solbu, Orklønd og Borghild Hilstad, Meldal).
 I Orkdal kirke: 3. mai: John Pedersen Eide, Orkdal, og Eli Larsdtr. Røen, Rindal. 24. mai: Ovid Jostein Johansen, Orkdal, og Gunhild Berg, Snilfjord. Arne Johannessen Dahlø, Orkanger, og Hildur Ludvigsdtr. Lønvik, Ytterøy. Johan Ingebrigtsen Solbu, Orkdal og Marit Johansdtr. Bye, Orkdal.

D Ø D E i mai:

- I Orkland: 28. mai: Alf Håkonsen Kvernvik f. 27. 5. 52. (Død på Orkdal Sjukehus).
 I Orkdal: 14. mai: baker og bonde Toralf Johannessen Engen f. 9. 4. 1892. 7. januar, jordf. 28. mai: ug. grubearb. John Johansen Berdal f. 23. 6. 1917. (Død på Svalbard).
 I Orkanger: 1. mai: Fridtjof Næss, f. 8. 11. 1884. 20. mai: Anna Krokstad f. 8. 9. 1891. 23. mai: Erik Prestmo, f. 25. 3. 1857. 27. mai: Olaf Engmann, f. 8. 6. 1863.

Betalt.

En sjømannsprest i Tyskland rakte en sjømann en traktat med tittelen «Gjelden er betalt».

For å være vittig blandt kameratene sa han spotsk: «Ja, hvis den er betalt, så behøver vi jo ikke bekymre oss mer om den».

«Ja, gjelden er betalt», svarte presten, «men De burde spørre Dem selv: Har jeg tatt imot kvitteringen? Det er det mange mennesker som ikke har gjort».

Sjømannen ble alvorlig og sa ikke mer.

GUDSTJENESTEN.

Man skal ikke komme til kirken for å høre noe nytt, eller for å få vite noe mer, men for å få en alltid ny følelse av at Gud er til stede. Gudstjenestens egentlige vesen er dette, at Gud er nær, og at Han vil være vår Gud. For livet har gudstjenesten den betydning, at den holder menneskene borte fra alt som drar oss vekk fra Gud.

Stiftprost Gustav Jensen.

APOSTELEN THOMAS

skal ifølge en gammel overlevering (hvis historiske riktighet dog ikke er bevist), ha nådd India og der lidt martyrdød år 58. I år feires 1900-års-jubileum for hans ankomst til India. En pilgrimsferd skal anordnes der han antas å være gått i land.

G O D E O R D :

Et forstandig råd av den danske skolemenn Kristen Kold: «Bed Fadervår så godt du kan og siden skal du tjene folk med småtjenester så meget du er i stand til det».

Universalmedisinen mot verdens sykdommer er å finne Gud. Dersom det ikke skjer en moralsk gjenfødelse, har menneskeheten intet håp. Vi går alle til grunne i atombombens sky. Ved kirkens hjelp, ved toleranse, ved godvilje og forståelse er det mulig å redde verden.

General Eisenhower.

Ola Høsten

Gudstjenester:

4. s. e. Tref. den 6. juli: Orkdal kirke kl. 11: Skrondal. Konfirmasjon.
Orkanger kirke kl. 11: Olsen.
Orkland kirke kl. 11: Leergaard. Konfirmasjon. Ofring til Menighetsfakultetet.
5. s. e. Tref. den 13. juli: Orkdal kirke kl. 11: Olsen. Nattverd for konfirmanter og andre.
Orkland kirke kl. 11: Leergaard. Nattv for. konfirmanter og andre.
6. s. e. Tref. den 20. juli: Orkdal kirke kl. 11: Leergaard.
Orkanger kirke kl. 11: Olsen. Nattverd.
Orkland kirke: Ingen gudstjeneste.
7. s. e. Tref. den 27. juli: Orkanger kirke kl. 11: Leergaard.
Svorkmo bedehus kl. 11: Olsen.
Orkdal kirke: Ingen gudstjeneste.
8. s. e. Tref. den 3. august: Orkdal kirke kl. 11: Skrondal.
Orkanger kirke kl. 11: Olsen
Orkland kirke kl. 11: Leergaard.
-

Offer og kollekt i kirkene i mai og juni.

Orkland kirke 4. mai: Kollekt til Indremisj. kr. 376.-.
17. mai: Offer til Kirkens Nødhjelp kr. 413.36. 1. juni: Offer til de etterlatte etter de omkomne selfangere kr. 132.07.

Orkdal kirke 17. mai: Offer til Kirkens Nødhjelp kr. 436.78. Underhånden innkommet kr. 23.00. Tils. kr. 459.78. (Dessuten er innkommet en større kolleksjon klær som er sendt). 2. juni: Offer til de etterlatte etter de omkomne selfangere kr. 347,82. 13. juni: Kollekt til den norske Sjømannsmisjon kr. 67.00. 22. juli: Offer til Menighetsfakultetet kr. 446.30.

Orkanger kirke 1. mai: Offer til Kristne Arbeideres Forbund kr. 101.88. 11. mai: Offer til testamenter til konfirmanter kr. 174.33. 17. mai: Offer til Kirkens Nødhjelp kr. 73.32 25 mai: Offer til de etterlatte etter de omkomne selfangere kr 133.12. 1. juni: Offer til den norske Sjømannsmisjon kr. 75.-.
